

WASC Sydney Australië oktober 2024

Half oktober vertrokken Arjen, Eva, Henny, Tineke, Victor en Elske om deel te nemen aan de 50^e WASC georganiseerd door Qantas. Via Seoul en San Francisco kwamen we aan in Sydney, waar eerst nog wat sightseeing op het programma stond, alvorens we met boot en/of bus richting Newport vertrokken, zo'n 35 km noordwest van het centrum van Sydney. Hier is Royal Prince Alfred Yacht Club gevestigd, een echte "Yachtclub", met verschillende zalen, boardrooms en overal vitrines met hele oude tot recente trophies. De club ligt aan Pittwater Bay, waar voldoende ruimte is om mooie zeilwedstrijden te houden.

Zondagavond begonnen we met de Welcome Party in de kroeg tegenover het hotel, waar de drank rijkelijk vloeide en heerlijke hapjes geserveerd werden. In totaal doen 9 airlines mee, Qantas, Air Hong Kong, United Airlines, Air Canada, Lufthansa, Finnair, Swiss, Austrian en KLM. Na prima pizza of burgers, gaan de meeste deelnemers op tijd terug, want de volgende dag worden we al om 8 uur op de club verwacht voor het palaver en daarna de uitleg over de boten.

Het is 10 minuten lopen naar de club en al snel wordt duidelijk dat de wind op deze eerste zeildag behoorlijk pittig is. Bij het palaver wordt dan ook aangegeven dat we deze eerste dag zonder spinnakers zullen zeilen. Daar zijn wij niet rouwig om, want de meesten van ons zeilen nooit met spinnakers... De wedstrijden worden gezeild in een Elliot 7, een open boot, Nieuw Zeelands ontwerp die met 4 tot 5 personen te zeilen is. De club heeft 8 van deze boten, en met de hulp van 3 instructeurs (vast in dienst bij de club) krijgen we allemaal de basis uitgelegd hoe de boot op te tuigen en te trimmen. Zwemvest verplicht natuurlijk, gelukkig heeft de club hier ook een grote voorraad van, dus die hoefden we niet de halve wereld mee over te sjouwen. Met 9 deelnemende teams is er dus telkens 1 team wat niet zeilt, er wordt om de 2 wedstrijden gewisseld, wat neerkomt om 6 wedstrijden per dag. We worden zo'n 500 meter de haven uit gesleept en varen daarna nog een aardig stuk door voorbij Schotland Island, waar de baai het breedst is en waar de wedstrijden gehouden zullen worden.

We mogen eerst een uurtje oefenen voordat de wedstrijden zullen beginnen en we besluiten met alle 5 zeilers (Tineke is onze supporter) aan boord te gaan. Meteen blijkt al dat met deze wind het stevig aanpoten is en bij het overstag gaan is er geen enkele mogelijkheid om iets vast te pakken, waardoor we meteen al blauwe knieën oplopen. We zijn duidelijk niet de enigen die het lastig hebben, bij United en Hong Kong moeten bemanningsleden uit het water gevist worden. Die zwemvesten zijn niet voor niets 😊.

Als iedereen zijn boot redelijk onder controle heeft, gaan we eindelijk van start. Met Arjen aan het roer maken we geen super start, maar wel een goed kruisrak, wat na Finnair resulteert in een tweede plaats. Direct daarna de tweede wedstrijd, waar de start veel beter gaat, maar helaas in het tweede kruisrak Swiss en Lufthansa ons net voorbij sluipen. Toch staan we nog op de 2^e plaats samen met Lufthansa als het tijd is voor de lunch. De boten worden aan een boei in de luwte van Schotland Island gelegd en met de diverse rubberboten en een grote groep aan boord van het startschip worden we terug gevaren naar de club, waar een heerlijke warme lunch met vlees en vis van de BBQ geserveerd wordt.

In de middag staan nog 4 wedstrijden gepland, waar wij de eerste 2 wedstrijden vrij hebben, maar moeten wel mee terug naar het wedstrijd water, omdat het wisselen allemaal daar gebeurt. De wind is inmiddels nog sterker geworden, ik denk zeker windkracht 5 en dat zorgt toch voor problemen bij sommige teams. Na een uur in de luwte gewacht te hebben wordt besloten de wedstrijden voor de rest van de dag af te blazen, wat gewoon de meest verstandige beslissing was. Gelukkig zijn de voorspellingen voor de rest van de week beter. Iedereen is behoorlijk afgepeigerd, dus na een

drankje en een hapje liggen de meesten al vrij snel weer in bed, behalve Air Hong Kong en wat losse individuen, die samen nog een aardig feestje bouwen tot diep in de nacht.

Er moeten nog 16 wedstrijden gezeild worden om het schema rond te krijgen, dus wederom om 8 uur op de club, om 9 uur zou het eerste startschot moeten vallen. Wij varen weer met de startboot mee, want we hebben nog steeds die 2 wedstrijden vrij. Aangezien de wind nu veel minder is dan gisteren, mogen nu ook de spinnakers gebruikt worden. Bij de eerste wedstrijd zie je meteen wie hier wel en geen ervaring in hebben. Qantas ligt meteen een straatlengte voor, en Finnair en Hong Kong stomen naar voren op het moment dat er voor de wind de ballon gehesen wordt. United daarentegen krijgt het voor elkaar de spinnaker zodanig in de war te draaien dat ze ruim 100 meter onder de onderboei (...) maar besluiten de wedstrijd op te geven. Het kost de instructeurs ruim een kwartier om alles weer uit de knoop te krijgen.

Helaas valt de wind na de 2^e wedstrijd helemaal weg, nadat deze al opnieuw gestart is, dus wordt besloten "vroeg" te lunchen. Wat betekent dat wij weer zonder te zeilen terug varen naar de haven. Gelukkig is er 's middags nog wel wat wind en mogen we eindelijk weer. We besluiten nu met 4 man/vrouw te zeilen, die 5^e persoon zat zonder spi al wel wat in de weg, en met weinig wind is dat alleen maar onnodige ballast. Victor slaat de eerste 2 middag wedstrijden over, en Eva de laatste 2 van de dag. De start van wedstrijd 5 (onze derde) gaat prima, maar na de bovenboei blijkt dat spinnakeren toch moeilijker is dan verwacht. Ondanks dat Arjen stevig zijn best doet om de wind in de ballon te houden, wil deze niet mooi blijven staan. We lopen in tijdens de kruisrakken, maar verliezen dat weer tijdens de voordewindse rakken. Een 4,5,6 en 7^e plaats zijn het resultaat van een middagje zwoegen en we zakken daarmee naar de gedeelde 4^e plaats in het klassement na 2 dagen.

Maar de prachtige omgeving, het heerlijke weer en het fantastische gezelschap maken veel goed, dus we besluiten daar dan maar van te gaan genieten. Wederom een pizzaatje of een burger voor avond eten, nog 1 dag te gaan. Air Hong Kong gaat ondertussen gewoon door met feesten.

De laatste dag heeft de club zelf ook wedstrijden en is de eetzaal gereserveerd voor de leden die daar aan mee doen, dus is er een hele dag op het water gepland. Met temperaturen van 25 plus is het belangrijk om goed in te smeren en voldoende water mee te nemen. De wind wil 's morgens nog niet echt vloten, maar na een uurtje uitstel kunnen we dan toch eindelijk van start. Elske begint met toekijken, en ziet dat patroon van gisteren herhaald wordt, goed in de kruisrakken, minder voor de wind, wat resulteert in 5,4,6,6. Je zou verwachten dat Air Hong Kong met de weinige uurtjes slaap niet meer heel scherp zou zijn, maar daar blijkt helemaal niets van. Ze leggen Qantas het vuur aan de schenen en varen ze op het laatst nog brutaal voorbij en worden gewoon eerste. Ook Finnair begint de boot steeds beter onder controle te krijgen en wordt 1^e in de volgende 2 wedstrijden. Na 4 wedstrijden krijgen we lunchpakketten uitgedeeld, broodjes, salade, fruit en water, ja de catering is echt fantastisch. Na de lunch nog 2 wedstrijden, hierin slaat bij de meeste teams de vermoeidheid toe, vooral United heeft het moeilijk, die besluiten maar gewoon de spinnaker in de zak te laten zitten, want dat levert ze alleen maar nadeel op. Ook zeilen we dwars tussen de kajuitjachten door, die naast ons wekelijkse woensdag middag wedstrijden hebben, en ons regelmatig stevig in de weg zitten. Wij kunnen eigenlijk niet meer stijgen of zakken in het klassement en met twee 6^e plaatsen, eindigen we ook als 6^e in het klassement.

We worden heel luxe naar het hotel gebracht door partners en kinderen van de Qantas teamleden om op te frissen en ons klaar te maken voor de slotavond. Ook vanaf het hotel terug naar de club staat het vervoer weer klaar. Na de borrel met uitzicht op de haven en de zonsondergang, staan grote ronde tafels klaar voor het "shared dining" diner. Op elke tafel staan grote schalen met lam, zalm, kip, groentes, rijst en aardappelgratin, voor ieder wat wils. Onder tussen worden er natuurlijk

de nodige speeches gehouden, de wedstrijdleider geeft ons allen een compliment, de vrijwilligers en de instructeurs worden bedankt en Fred Haes, de captain van het Qantas team rijkt de prijzen uit, waaronder de hoofdprijs aan zijn eigen team. KLM heeft de wisselprijs 1 jaar in zijn bezit gehad en Victor heeft deze helemaal meegesleept in zijn bagage naar Sydney om deze dus nu weer bij Qantas in te leveren. Dat vinden we eigenlijk wel prima, want we wilden niet die enorme doos weer mee terug naar Europa nemen. Op de tweede plaats eindigt Finnair, en toch best verrassend Air Hong Kong, bestaande uit 2 zeilers en 4 aanhang die nauwelijks weten hoe een zeilboot eruit zag voordat ze hier aankwamen, op de derde plaats. Veel feesten en weinig slapen was hun geheim waarschijnlijk.

Lufthansa kondigt vervolgens met Duitse grondigheid aan dat de WASC over 2 jaar gehouden wordt in juni vlakbij de Deense grens, waarna Air Canada aangeeft dat zei volgend jaar de organisatie op zich nemen. Datums nog onbekend en het gaat tussen Toronto en Vancouver, waarop de zaal duidelijk maakt dat Vancouver de voorkeur heeft. Victor deelt namens het KLM team als dank sleutel hanger klompjes en oud Hollandse snoepjes aan het organisatie comité. Tot in de late uurtjes wordt gedanst, gebiljart in de biljartkamer en bij gekletst, het was weer een zeer geslaagde WASC.

Na een korte nacht checken de meeste teams uit het hotel, het gros van het KLM team brengt nog een bezoekje aan het Barrenjoey schiereiland noord van Newport, om vervolgens op verschillende plaatsen in Australië nog wat vakantie te houden.

Inmiddels is bekend dat de WASC in 2025 in Vancouver gehouden zal worden in de tweede week van september. Wie gaat er mee om KLM te vertegenwoordigen?

Arjen, Eva, Victor, Henny, Tineke en Elske

KLM Zeilteam WASC 2024 Sydney